

בענין נוכחות הבעל בחדר לידה

הרב משה הלברשטאם

ברצוני להתייחס למה שנדפס בחוברת „אסיא“ שבט תשל”ח (חוברת י”ט) בנדון „נוכחות הבעל בחדר הלידה“ שכתוב שם ד, „אם אשה מפחדת ולכן רוצה שהבעל יימצא אצלה, מחוייב הוא להיות שם מפני פקוח נפש“. וביאר שם נימוקו „שחכמינו ז”ל העמידו פחדה של יולדת כסכנת נפשות ואפילו שבת מחללים למנוע פחדה“ והאריך שם הרבה בענין ההיתר והכל כדי ליישב דעתה שמפחדת להיות בלי בעלה, ולכן מחוייב להיות איתה, אלו תוכן דבריו.

ולדעתי הרחיק לכת בהיתר זה אשר לדבריו הוא אף „חיוב“ וגראה שיש כאן הפרזה במונח „פקוח נפש“ ובמהות הפחד של האשה אשר נכון יותר לקרותו רצון או „רצון נמרץ“ מאשר פחד. והדבר ברור שאם תדענה הנשים שאין היתר לבעל להיכנס שם בשעת הלידה כמו שהיה נהוג מאז ומקדם ובכל מקום, לא יבוא בכלל לנימוק של פחד, וטענת אלו הנשים שרוצות שבעליהן ישארו אצלם בנימוק של פחד גובע בעיקרו מתוך בקשת נוחיות יתירה.

ולעצם הדבר, כבר הקדים הרב כותב המאמר הנ”ל בראש דבריו שבאין לבעל צורך להיות שם אין להתיר לו כי בקלות יבוא להסתכל במקומות המכוסים ולך לך אמרי’ לנזירא סחור סחור לכרמא לא תקרב. על החשש הזה ועל המסתעף ממנו ודאי אין שום אדם מערער ועל כן הוא איסור וחשש אבירייהו דג”ע, בפרט באופן שהזכיר שם כשהבעל נותן הנחיות לאשתו בשעת הלידה שהחוש יעיד שמהגמנע שלא יבוא לידי איסור אם בהסתכלות במקומות המכוסים או בנגיעה. וראה עוד מה שכתבתי בזה בהוספה לספר סוגה בשושנים להרה”ג רא”ש ווינד שליט”א מו”צ בפעיה”ק, שי”ל כעת (דף תמ”ז) ושם הבאתי מגאוני זמננו הגאון האדיר הראב”ד שליט”א בספרו שו”ת מנחת יצחק, והגר”מ פיינשטיין שליט”א בספרו שו”ת אגר”מ.

סוף דבר לדעתי יש לאסור, ואסיים במה שסיימתי בספר הנ”ל, וזה לשוני שם: סתם כדי לעודדה בשעת לידה ולהקל עליה כדברי הרופאים בודאי יש לאסור באיסור גמור וכמ”ש. והנח להם לבנות ישראל כי חיות הגה ובטרם תבוא אליהם המילדת וילדו.